म. ग्रं. सं. ठाणें
विषय काव्य
सं. क्र. ५४०
१८२५

REFBK-0002836
REFBK-0002836

म. ग्रं. सं. ठाणे
विषय काव्य
क्र. नं. ५४६०

शिव पेठेतील

प्रसन्न

जुना मावळी मेळा.

पद्यावली.

सन १९२५.

REFBK-0002836

किंमत एक आणा.

मराठी ग्रंथ संग्रहालय ठाणे
मराठी ग्रंथ संग्रहालय ठाणे
मराठी ग्रंथ संग्रहालय ठाणे दा. क. २८३५

॥ श्रीगजानन प्रसन्न ॥

जुना मावळी मेळा

पद १ लें.

आरंभ श्रीमन्महागणाधिश मंगल जयजयकार ॥ ध्रु० ॥

अष्टौसिद्धी दासी जयाच्या तत्पर सेवेला । सती शारदा वरी प्रमोदें मंगलमूर्तीला ॥ १ ॥ विनायकाच्या नामःस्मरणी पावन करूं वाणी । विघ्ननिवारक मंगलकारक नित्य जया स्मरणी ॥ २ ॥ भारतभूवर स्वातंत्र्याचा उदय झणीं होवो । परवशतेची तुटो शृंखला गुलामगिरी जावो ॥ ३ ॥ अज्ञ बालकें तुझींच आम्ही संभाळुनी घेई । धांव [illegible] ॥ हीच विनंती स्वतंत्रता देई ॥ ४ ॥

पद २ रें.

ळाजी पाटील सांगतो वर्षाची मात । देशामधले हिरे हरपले जनां होत ॥ ध्रु० ॥ देशबंधु ते दास सोडुनी गेले परलोकीं । कारें हिंद माउली रडते अजुनी कीं ॥ ग्वाल्हेरीचा प्रताप-

शाली माधवजी शिंदा । प्रजारंजना चंग बांधला रयतेचा बंदा ॥ कर्तबगारी थोर तयाची लौकिक दुनियेंत । परदेशीं तो जातां त्याला काळ गांठि तेथ ॥ वृद्ध अनुभवी वंगपुढारी बानरजी गेला । राष्ट्राचा उल्हास अशानें बहु कमती झाला ॥ देशाचे थोरले गव्हर्नर जाउनियां बसले । विलायतेमधिं खलबत करिती चतुर तेहि असले ॥ १ ॥ मुंबइमधले गिरणीवाले एकमतें करती । पोट मारिती मजुरांचें ते अजुनी ओरडती ॥ बेकारी वाढली मिळेना धंद्या कोणाला । शिकलेले हिंडती रिकामे चिंता सर्वांला ॥ टॅक्स वाढले लोकलबोर्डें शिकाच म्हणतात । परी पोट हें भरण्याची कुणि बोलेना बात ॥ कौन्सिलवाले लेक्चर देती त्या कुणि मानीना महाराज गांधीही दमले चरखा चालेना ॥ एकमेक काढूनि कुरापत भांडण बहू करिती । वाचाळांची जिकडे तिकडे पहा दिसे भरती ॥ २ ॥ फॅशन शिरली घरोघरीं ही नांगर फिरवील । दिडकीला जन महाग झाला, तरीहि मिरवील ॥ देशबंधुनो उठा, रिकाम्या वाता सोडून । परके पहाती मौजा अमुच्या, हसतीं आडून ॥ मारा मत्सर, आळस टाका, उन्नतिला साधा । नाहींतर फेऱ्यांत भोगणें काळाची बाधा ॥ तुरुंगवासी बापट झाले, ओस पडे मुळशी । टाटा आतां खणून काढिल सोन्याची कळशी ॥ इतकें झालें तरिही अमुचें भांडण संपेना । फुटती डोकीं, देश ध जाइल समजाना ॥ ३ ॥

पद ३ रे.

हा कर्मयोगी अवतार लोकमान्यांचा ॥ ध्रु ॥ आज भ परिमल सुटला, रहस्य गीतेचा ॥ १ ॥ त्रिभुवनी साऱ्या गर्जत

काव्य ८०६

डंका कीर्तीचा ॥ २ ॥ सुपुत्र प्यारा, राजस चिमणा, भारत-भूमीचा ॥ ३ ॥ रत्नगिरीला हिरा गवसला, अमोलिक साचा ॥ ४ ॥ स्वराज्यतारू वल्हविणारा, नावाडी आमुचा ॥ ५ ॥ घटासी व्हा घट, बोध शिकविला, समर्थ दासांचा ॥ ६ ॥ आत्मत्वाचा, स्वयं-स्फूर्तिचा, गड्डा बुद्धीचा ॥ ७ ॥ कवीरामाचा, थाट शाहिरी स्वराज्य स्फूर्तीचा ॥ ८ ॥

पद ४ थें.

गरीबी येत देशाला । तरी ना दाद कोणाला ॥ ध्रु० ॥ मिळेना अन्न खायाला । तरी ना दाद कोणाला ॥ मुलांच्या शिक्षणासाठीं । चालला खर्च किति कोटी ॥ उपाशी राहुनी पोटीं । खर्चिती शिक्षणासाठीं ॥ कर्जही काढुनी हातीं । हे मनीऑर्डरी देती ॥ विचाऱ्या आईबापाला । वाटतें पोर जर शिकला ॥ नसे मग अंत सौख्याला । मिळवितां अमित द्रव्याला ॥ मुलांच्या कालरी शर्ट । विजारी बूटही हॅट ॥ सिनेमा नाटकें होती । अपेशा शेवटीं घेती ॥ परीक्षा होय नापास । पित्याच्या ये गळां फास ॥ जाहला पास जर बाळ्या । तरीही नौकऱ्या कुठल्या ॥ हिंडती अर्ज घेऊन। वशीले अमित लावून । तरी ही 'नो' म्हणे 'सॉरी' । परतली खिन्नशी स्वारी ॥ शिरीं हें कर्ज मनिं चिंता । किती हे हाल हो पहातां ॥ इंग्रजी फसवितो भपका । शेवटीं आणितो ठपका ॥ पुरे हे चोचले आतां । नको या इंग्रजी बाता ॥ जुने उद्योग बुडतात । नव्यानें कोरडा हात ॥ चला जा शेतकी साधा। चला जा झोपडी बांधा ॥ सुखाची खेडवळ वस्ती । नको ही बेगडी मस्ती ॥ मनाला शांतता

वाटे । शरीरा पुष्टता येते ।। करावी आपुली शेती । कशाला कष्ट मग होती ।।

पद ५ वें.

तुमची झोंप कधीं सरणार ।। हो ।। शांत किती राहणार ।। ध्रु ।। शांतियुगाच्या विश्वकल्पना जसे मनोरे हवेंतील । वरकांती शांतिचा डोलारा अंतीं दगा देणार ।। १ ।। ज्यावेळेला सूर्य पूर्वेचा पश्चिमेला उगवेल । त्या वेळेला हिंदुमुसलमिन शक्य एकी होणार ।। २ ।। निर्बल पंगू झाला म्हणूनी शांतीपवाडे गावूं नका । बलवानाची सहनशीलता तीच श्रेष्ठ ठरणार ।। ३ ।। बलवान जिवानें निर्बल जीवा खुशाल खाऊन टाकावे । मार्जारानें मूषक गिळितां पाप काय म्हणणार ।। ४ ।। निसर्गानिर्मित कडक कायदे दया न तेथें कोणाला । जो लाथाडिल निसर्गानियमा शासन त्या मिळणार ।। ५ ।। ह्या तत्वाला धरून सारी सृष्टीरचना झाली असे । गुणकर्मविभागाणि पालन करीजो मोक्षाला जाणार ।। ६ ।। करावयाचें करोनि जावें राजकारणांतिल नियम । आधी वाच्यता केल्यावर मग शत्रू कसा जिंकणार ।। ७ ।।

पद ६ वें. (संवाद)

मुलगा—मला मुंबईला जायचं तिकिट काढुन कां हो द्या ना ।। आगिन्‌गाड्या किती, टामूरेळी चालती, मोटार फों फों करी हिंडते ना ? ।।

बाप—गाडीखालीं पडशिल, धक्के किती खाशिल; कष्ट जिवाला होतिल नाना ॥

मुलगा—गिरणिमंदी जानार, रोजगारी होनार, मंग ऐटींत मिरवीन मी ना ! ॥

बाप— कामाखालीं मरन, भाकरी संग वरन, तुला तेही मिळल कां रे अण्णा ॥

दारु पिशिल गडया, घेशिल नामी उडया, होतिल फजीतिचे थेर नाना ॥

मुलगा—चाळीमंदि राहिन, फिरायाला जाइन, मग गांट्रोड मौजा बी पहा ना ॥

बाप—कुचंबना जिवा, तिथें नसे हवा, फुकट मरशाल जाऊन नाना ॥

वस्ती आपली बरी इथं खेडयांत शेतीच करना ॥ १ ॥

पद ७ वे.

अहो राणोजी–रावहो तुम्ही दरबारचे ल्वाक । आम्हासी सांगा कांहीं तिकुडली खबर बात एक ॥ ध्रु ॥ कायराव सांगू तुम्हास्नी आतां कपाळ आपलं फुटलं । पिसाळ सूर्याजीनं सार वाटोळ संमद्याचं क्याल ॥ १ ॥ लाच खाऊनी फितूर झाला झुल्फिकिरखानाला । आपल्या हातानं च्वार दरवाजा त्यानं खुला केला ॥ २ ॥ अहो लाविला ह्यानं काळिमा मऱ्हाठ नांवाला । कुऱ्हाडीचा

दांडा गोताला काळ पिसाळ झाला ॥ ३ ॥ राजलक्ष्मी येसूबाईला तस बाळ–राज । नेल मोंगलानी कैद करोनीं काय राखली लाज ॥ ४ ॥ थोरल्या महाराजाना कायरं सर्गात वाटल । ह्याची नाहिं कारं शरम कुणाला, फितूरीनं घेरलं ॥ ५ ॥ ही फितूरीची कीड लागली मऱ्हाठ शाहीला । नव्हर बरं तिच्याच पायीं मुकाल राज्याला ॥ ६ ॥ आपल्या संभाजी महाराजाना गफलतीनं घरलं । तुळशी रांडचं शिरक्या गणूचं कारस्थान भवलं ॥ ७ ॥ तापलेल्या सांडसानं तर आधी डवाळ चिरलं । काय सांगू मी महारांचें किती हाल झालं ॥ ८ ॥ तरी सिंव्हाचा अस्सल छावा नाहीं डगमगला । ‘ काळ तुलाही बसला खायाला ’ बोले अलमगिराला ॥ ९ ॥ महाराजानी समद्या परजेला निरोप पाठवला ‘ आम्ही जातो राज्य संभाळा हाकलुन मोगलाला ’ ॥ १० ॥

पद ८ वे.

सुनो सहकारके बन्दे । प्रतिज्ञा मावला ओंकी । चियेंगे क्षात्रवृतिसे । बजानेको विजय डंका ॥१॥ यदि स्वातंत्रलक्ष्मीको जिगरसे चाहते हम तो । धर्येंगे जोरसे आगे । बजाने को विजय डंका ॥२॥ कपट छल भेदनीतिका । अधम अवलंबको तजके । अहिंसा सत्यसे जगमें । बजानेको विजय डंका ॥ ३ ॥ जनुनी जन्मभूमिकी कटें परदास्यकी बेडी । शिवाजीके मराठे हम बजानेको विजय डंका ॥४॥

पद ९ वें.

तुम्ही मराठे शिवरायाचे चरित्र अठवावे । महाराष्ट्र केसरी छावे

कधीं न विसरावे ॥ ध्रु ॥ श्रद्धा ठेवा मी पण जगवा त्यजा दुही हेवा स्वराज्य तरूचे कोंब वाढवा वृक्ष पुढें व्हावा शिवरायानें पूर्ण जाणुनी स्वतंत्रता मर्म । सह्याद्रीवर नवा स्थापिला महाराष्ट्र धर्म । चाल रणशूर मराठे गडी । फौजही खडी । मराठे गडी । शिवराय बोध ऐकावा । महाराष्ट्र धर्म स्थापावा । कारणे देह ठेवावा । साफल्य जन्महा शिवरायाचे सवंगडी व्हावे ॥१॥ शेती करोनी पोट भरावे ठाऊक हे ज्याना । स्वातंत्र्याचे दिले बाळकडु शिववानें त्यांना । शिवरायावर पूर्ण भरंवसा असे मावळ्यांचा । इमानि बाणा स्वदेश प्रेमा अलौकिक त्यांचा । (चाल) भक्तिची खरी कसोटी । कार्य ती करी । साह्य श्रीहरी । मग काय उणें देशाला । जो ब्राह्मण पालन वाला । शककर्ता राजा झाला । शिवराय कृतीचें— पावनदायक सुधापान प्यावे ॥ २ ॥

पद १० वें.

कशी राव झाली स्थिती आपुली धडगत नाहीं दिसत । नाहीं कुणाचा पायपोसही कुणाच्याच पायांत ॥ ध्रु० ॥ संमद्या ठिकाणीं भांडण तंटे । विकोपास जाती आपापसामधि एकमेकाची टाळकिरं फोडिती ॥ १ ॥ लोकमान्यांनीं गणपतीउत्सव कशापायीं काढला । आपुण कोणहो व्हतो पूर्वीच ह्येच तर शिकण्याला ॥ २ ॥ त्यें टाकलं बाजूला शिकणं संमदं बोकळलं तंटं । त्याचा फायदा तुमच्या खव्याची तिसरा लावतो वाटं । चहूंकडूनरं आधींच आपुन झालो कंगाल ॥ ३ ॥ फेशननं तर पुरं गांठलं सर्व लुटून नेलं ॥ ४ ॥ अवर्षणानं शेतांचं तर नांव नाहीं उरलं । पोटासाठीं बनले शेतकरी

मजूर गिरणींतलं ॥ ५ ॥ सरकारपट्टी भरण्यापायीं इकती गुरंढारं । समदं पळत्याती बंबई पुण्याला सोडून घरदार ॥ ६ ॥

पद ११ वे.

कर्मवीरा जन्म देते । सद्धर्माची तूंचि माउली धन्यधन्य तूं भारतमाते ॥ ध्रु० ॥ भगवंताची वदली वाणी । धक्का न लावी सत्याचरणी । कर्मभूमिही सार्थ पदाते ॥ १ ॥ ज्या ज्या वेळीं धर्म सनातन । पाखंडिमतानें गेला लोपुन । त्या वेळीं जग जागे करिते ॥२॥ पावनदायक गंगासरिता । कधी वाण ना तपस्विसन्ता । भूषणहिमनग निवासशान्तें ॥ ३ ॥ माहेरघर हें वेदांताचे । आतमत्वाच्या आदर्शाचें । जो जे पाहिल तें त्या दिसते ॥ ४ ॥ भीष्मासमजो वचनाचे धड । नव्हते त्याना कांहींच अवघड । परि सत्यपालना सोडि तनुते ॥ ५ ॥ भगवंताच्या कृपा प्रसादें । भारतभूचे दैन्य जाऊं दे । स्वातंत्र्यता दे भारतभूते ॥ ६ ॥

पद १२.

बडे बापके बेटे कथलाचा वाळा सोनुताईला ॥ध्रु०॥ जमीनदार सावकार । त्यांनीं खाल्लं घरदार । आज बनले नादार । गरिबांचा तळतळाट घेतला ॥ १ ॥ त्यांचे सरकतवाले । देशोधडी लागले । आपण गबर झाले । मोटारमधें पैसा गुंतवीला ॥ २ ॥ गरिबांना पिळून । पैसा गोळा करून । परक्या देशामधून । माल घेऊन गोरा सधन केला ॥ ३ ॥ निमकहराम झाले । शपथ विसरुन गेले । काळघोटे बनले । विसरुन गेले पांडुरंगाला ॥ ४ ॥

ग्रं-काव्य ८०६

पद १३ वे.

फोड फोड मग झोड। भारता पहा एकच आहे तोड। भारता० ॥ धृ ॥ जो जसा तुला भेटेल। वागेल जसा बोलेल। तूं उलट तसा दे सवाल। भारता ॥ १ ॥ आजना पूर्वींची दुनिया। हे हवे काय शिकवाया। पाहिजे सहज समजाया ॥ २ ॥ ज्या गोष्टी सत्य-युगांत। कलियुगांत द्वापारांत। कलियुगीं फोल त्या ठरत ॥ ३ ॥ काळानुरुप वागावे। आपुले मार्ग बदलावे। परि ध्येय कधीं न सोडावें ॥ ४ ॥ येतील झुकानेवाले। पाहिजे तया दाखविले। आम्ही नाही झुकानेवाले ॥ ५ ॥ जें निसर्गनिर्मित सत्य। ह्या-पुढें फोल पांडित्य। फोडुनि घुसावें आंत ॥ ६ ॥

पद १४ वें.

पुण्यनगरिच्या वैभवाला। डाग लागला आज पहाना वालि न आम्हां कोणी उरला ॥ धृ ॥ बाळटिळक तो येथें होता। सिंहगर्जना त्याची ऐकता। कांपतहोते रिपू तयाला। वैभवाला ॥ १ ॥ लाहोरी ज्यानें रोविला। झेंडा भगवा स्वराज्याचा। तोचि लोपतां अंध झाली। ही जनता ॥ २ ॥ नेता नाही कुणी आम्हाला। भांडण तंटे घडोघडीला। म्हणुनी हीन स्थिती पुण्याला। वैभवाला ॥ ३ ॥

पद १५ वें.

आपल्या रायबाचं लग्न होऊंद्या । मधेंच काय काढलं । अहो तान्हबा येवढं पाहिजे आमचं म्हननं ऐकलं ॥ ध्रु ॥ कसलं रायबाचं लग्न अगूदर घेउनशानी बसलात । तकड कोंडाना वाट पाहतो घ्या समशेर हातात ॥१॥ चला मर्दानो फुंका फुंकार शिंग लढाईचं । आज रात्रिला घेइन कोंडाना घेतलं वान सतीचं ॥ २ ॥ तथं किल्लेदार उदयभानुर रजपुत बाटलेला । अरं लाविला त्यानं काळिमा रजपुत नावाला ॥ ३ ॥ कसलं रजपुत अपुल्या बायका देती मोगलाला । तुम्हीच सांगा कसं आवडले आई भवानीला ॥ ४ ॥ तिनंच केला हूकुम शिवाला घे घे कोंडाणा । कामगिरीवर पाठव आपुला बाळ मितर तान्हा ॥ ५ ॥ चहूं कडुनरं ह्या मोगलानी सळो पळो केलं । तुम्हा आम्हासी बायकावानी रंडकं बनविलं ॥६॥ तुमच्या बायका अयाग्रहिनी धरुनशानी नेती । दिवसा ढवळ्या बळजोरीनं विटंबना करिती ॥७॥ देवळं फोडिली पोथ्या जाळल्या गाया कापत्यात । रडता कशाला बायकावानी बांगड्या भरानात ॥ ८ ॥ अशा नोडग्यांची पोटासाठी चाकरी कारं करनार । आपुन कोन हो विसरुन गेलात थुःत् तुमच्यावर ॥९॥ समदं मावळं एक दिलानं पडू घरा बाहीर । शिवरायाला उदयभानुचं वहाल करूं शीर ॥ १ ॥ तोच मराठा भिणार नाहीं कृतांत काळाला । बोलारं बोला हरहर बोला चला कोंडाण्याला ॥ ११ ॥ कोंडाण्याचं लगीन

उरकुन थाटानं येऊ। शिवरायरायबाची केळवण देइल आनंदानं खाऊं ॥ १२ ॥

मराठी ग्रंथ संग्रहालय ठाणे
क्र. २८३६

पद १६ वें.

शिवबोध ध्यानी आणा। विकावे कधीन मन कोणा ॥ ध्रु ॥ आत्मशुद्धिची खरी परीक्षा होते संकट काली लांमुल चालन करावयाला तयार मन त्या वेळीं ॥१॥ जोवर नाही कीड लागली मनरूपी वृक्षाला तोंवर आशा गोड फळांची म्हणुनी जपावे त्याला ॥ २ ॥ निसर्ग निर्मित स्वतंत्र मनहे बांधु शकेना कोणी जन्म सिद्ध मी स्वतंत्र आहे भिती कुणाचि ना मनी॥३॥ स्वराज्य-सन्निध जो जो होईल दडपशाहीची व्याप्ती साधुछलाविण कधी न होते स्वातंत्र्याची प्राप्ती ॥ ४ ॥ विनाश काले आधीं होतो बुद्धी भ्रंश ममुजाला। बुद्धि जाउनी भांडवल सरता कोणी विचारिना त्याला ॥ ५ ॥ आधी उन्हाळा सहन करावा थंडगार मग वृष्टी। भावी सुखास्तव दुःख भोगिता कधीं न व्हावे कष्टी ॥ ६ ॥ निसर्ग निर्मित मन हे आहे स्वतंत्र ज्याचे त्याला मन विकतीते इह परलोकीं मुकती स्वात्मसुखला ॥ ७ ॥ कोण कसा तो आधीं जाणुनी स्नेह करावा त्याशी ध्येय मांडण्या मन हे आपुले देउं नये कोणाशी ॥ ८ ॥ यशापयश तें ठावे काळा प्रयत्न मनुजा हातीं काळ बैसला मदांदतेची जीरवायाला मस्ती ॥ ९ ॥

समाप्त.

आर. बी. परांजपे

७७२, सदाशिव पेठ, पुणें शहर.

यांच्या कारखान्यांत खालील प्रमाणें माल तयार होतो.

पेपरमिंट

श्रीखंड, सुंठ, स्ट्राँग, केळें, अननस. गुलाब, आंबा, वगैरे सर्व प्रकारचें औषधी, सुवासिक व अर्कांचे पेपरमिंट.

मेंथॉलार्क, सॅन्टोनाईन, गुलकंद, मुरावळा, (साधा आणि सूर्यपुटी,) खोकल्याच्या गोळ्या व शौचशुद्धीच्या वड्या,. शुद्ध केलेलें एरंडेल तेल, औषधी अर्क, गुलाबपाणी, ओले हळद-कुंकू.

बाळगोळी

तान्ह्या मुलांस गुटगुटीत करणारी.

आमचे बाळगोळींत मादक पदार्थ नाहीं, सबब लायसेन्सची जरूर नाहीं.

सर्व मालाचा क्याटलाग फुकट.

विश्वरंजन सुगन्धालय, पुणें.

येथें

शास्त्रोक्त पद्धतीनें सर्व प्रकारचीं सुवासीक तेलें तयार होतात. विद्यार्थी, व्यापारी, मानसिक श्रम करणारे वगैरे सर्व हींच तेलें वापरून **उष्णतेपासून होणारे सर्व विकार खास बरे होतात व मेंदूस थंडावा येऊन तो नेहमीं शांत राहतो** अशी हमी देतात.

आपण वापरून खात्री करा व इष्टमित्रांना वापरण्यास सांगा.

कपाशी, आवळा, नागर, नारंगी	३ औंस बाटलीस		८५
,,	४	,,	८६
ब्राह्मी तेल	२	,,	८६
,,	४	,,	८८

व्यापारी भाव मागवा प्रसिद्ध दुकानदारांकडे मिळतील अगर खालील पत्त्यावर लिहा.

विश्वरंजन सुपारी:—निवडक माल प्रमाणशीर मसाला घालून तयार केलेली रोजच्या खाण्यांत ठेवा व पाचक असल्यामुळें कशी काय चरचरीत भूक लागते याचा अनुभव घ्या. **शंभर पुड्यांस १। रु.**

प्रोप्रायटर—वसंत ब्रदर्स कसबा, पुणें.

चहाचे दुकान.

येथें उत्तम फराळाचें सामान मिळेल.

मालकः—केशव जनार्दन लवाटे.

३४८, सदाशिव पेठ, पुणें सिटी.

सुप्रसिद्ध स्पेशल टी

कोठें मिळेल?

याच ठिकाणीं

आजकाल पुण्यांत आमच्याच चहाची प्रसिद्धी कां ?

विक्रीस तयार ! विक्रीस तयार ! !

सुप्रसिद्ध टी मिक्श्चर जे आम्ही वापरतो तेच

आम्ही आमच्या गिऱ्हाईकांकरितां

विक्रीस तयार ठेविलें आहे.

मिळण्याचें ठिकाण—

पुणें, पेठ सदाशिव, घ. नं. ६०९

मालकः——गोविंद रामचंद्र जकाते.

तीन चार साईजची व भरपूर माहितीची

श्रीहनुमान प्रेसची डायरी

सन १९२६.

लौकरच विक्रीस तयार होईल मागणी करून ठेवा. व्यापाऱ्यास भरपूर कमिशन

पत्ता:—हनुमान प्रेस, ३०० सदाशिव पेठ, पुणे शहर.

गोखले यांचे विश्रांति गृह.

येथें

चहा कॉफी व फराळाचे सर्व सामान

स्वच्छ व काळजी पूर्वक मिळेल.

मा. गणेश अनंत गोखले.

पत्ता—सदाशिव पेठ, घर नंबर ८८३, तुळशीबागेची पिछाडी,

भागवत यांचा वाडा.

वर्गणीदार व्हा. वर्गणीदार व्हा.

रसवन्ती

(कवितेचें मासिक)

ये नाम केचिदिह नः प्रथयंत्यवज्ञाम् ।
जानंति ते किमपि तान्प्रति नैष यत्नः ।।

संपादक

गोपाळ गोविंद अधिकारी

वार्षिक वर्गणी रु. १।०९ ट. ख. नि.

पत्ता:—

सारस्वत प्रसारक मंडळी, पुणें.

मराठी ग्रंथ संग्रहालय,
नं. ....
ता. ....
ठाणे.

जागरणाचा त्रास.

गणपती उत्सवांत जागरणानें सर्दी, पडसें, खोकला, डोकें जड होणें वगैरे होण्याचा फार संभव असतो, म्हणून अगोदरच

" कामण्णा तपकीर "

एक बाटली घेऊन ठेवा. या नांवाजलेल्या तपकीरीच्या! नित्य उपयोगानें वरील सर्व विकार नाहींसे होऊन प्रकृति साफ रहाते व अंगांत एक तऱ्हेची हुशारी उत्पन्न होते. खास सवलत म्हणून फक्त उत्सवापुरतीं किंमत अगदींच कमीं म्हणजे

अडीच आणे

ठेविली आहे. सर्व दुकानीं मिळते.

REFBK-0002836
REFBK-0002836

सोल एजंटः--

सार फार्मसी,

सदाशिव पेठ, पुष्करणी हौदाजवळ.

प्रकाशकः-महादेव दत्तो देसाई, सदाशिव पेठ, घर नंबर ३५८, पुणें.